

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaji.

VII.

Prvi govor dra. Laginje in dopisnik „Slovenčev“, kanonik Klun. — Mladočehi. — Njihovi uspehi. — „Slovenski poslanci“ in njihovi „uspehi“ za slovenski narod sploh, a za slovenski in hrvatski narod v Istri posebe.

(Dalje.)

V takšnih razmerah slovenskega naroda, kakor so jih popisali slovenski poslanci meseca decembra 1891. l., in to v vseh strokah javnega življenja, — pri takšnem kršenju in neizvrševanju zakonov proti slovenskemu narodu, tlačenju njegovih pravic, — glede na sistem, po katerem se vse to dela, v katerem se slovenskemu narodu tolik nadej ni izpolnilo, v katerega službi so se slovenski poslanci izrabili in iztrosili, kateri jih tira v skrajno opozicijo proti vladi, kakor to zahteva javno mnenje slovenskega naroda; — glede na to, da je mesec dni pozneje slovenski poslanec prof. Šuklje popolno sporazumljen s skupino „slovenskih poslancev“ izjavil se, da vzprejme ta s tem, s katerim se vlada, in da se ne protivi političnim zvezam monarhije in da „slovenski poslanci“ odobravajo to njegovo izjavo; glede na vse to, glede na to „praktično“ — kakor oni pravijo — politiko: ali more biti kdo pravi Slovenec, ali more biti kdo prijatelj slovenskega naroda, ki bi zameril dru. Laginji, da je slovenskim poslancem zaklical: „Quousque tandem?“ Kdaj boste vendar že krenili s poti, po kateri hodite, s poti „praktične politike“, katera narodu ničesar praktičnega ne donaja, kdaj boste že krenili na pot, po kateri bi prej ali slej praktično, realno koristili, na pot, katerega zahteva po vsej pravici, po lastnih Vaših govorih, po lastnih Vaših izpovedbah, po Vašem izrecnem priznanju naše javno mnenje?!

To dru. Laginji zameri dopisnik „Slovenčev“, slovenski poslanec, a rekel bi tudi ostali „slovenski poslanci“. Laginja — pravi dopisnik, — se je s tem formalno odrekel zvezi slovenskih poslancev, a oni? Oni nimajo več dolžnosti brigati se za Slo-

vane v Istri, oni ne prevzamejo zaradi tega nikake odgovornosti za slabi sad, niti za žalostne posledice, katere bodo načela, izpovedana od Laginje, rodila za slovenski živelj v Istri, oni mu torej odgovarjajo s: „tužna Istra!“

Ali to zameri dru. Laginji še kak drug Slovenec, tega mi ne vemo. Javno mnenje slovenskega naroda, sodeč po besedah samih „slovenskih poslancev“, — ne! Javno mnenje mora zajedno z nami gledati „praktično“ politiko — katera pa ni praktična, ker ničesar ne donaja in s katero se samo varajo tisti, ki so slabega uma, če se jim kaže kar se je kot milost dobilo, vsaka „mravica namreč, do katere ima pravico — bolešno vzklikniti: „Tužna Slovenija!“

„Slovenčev“ dopisnik očita dru. Laginji, da se je formalno odpovedal zvezi slovenskih poslancev. Dra. Laginjo in z njim tudi Spinčiča izločili so „slovenski poslanci“ iz zveze že s tem, da je Šuklje storil svojo izjavo „v popolnem sporazumljenju z vso skupino slovenskih poslancev“, a se o njej ni pogovoril, kamo li porazumel z drom. Laginjo in prof. Spinčičem; že s tem so „slovenski poslanci“ izrekli, da nimajo dolžnosti brigati se za Slovence v Istri.

Ko je dr. Laginja izrazil svoje mnenje o sistemu, po katerem se vlada in o obstoječih političnih zvezah ter izpovedal svoja načela, oziral se je na ves slovenski narod in zajedno na del hrvaškega naroda, ni pa delal nikakešne provincijalne razlike, kakeršno navadno delajo neprijatelji našega naroda in kakeršno je tudi v tem slučaju storil dopisnik „Slovenčev“. Dr. Laginja je prepričan, da se morajo slovenski poslanci brigati za ves slovenski narod, da so Slovenci v pojedinih pokrajinah udje jednega telesa: prepričan je, da se je poslanecem naroda slovenskega brigati za vse ude tega telesa, za celo telo, za ves slovenski narod, kakor se mora vsak posamen človek brigati za vse svoje ude, ako hoče, da mu je celo telo zdravo, ako neče, da mu je celo telo bolno in da ne premine.

Žalostno je, če se „Slovenčev“ dopisnik, slovenski poslanec, odreka vsaki dolžnosti, če odklanja vsako odgovornost za posledice v jednom delu slo-

venskega in najbližnjega mu hrvaškega naroda, katere posledice utegnejo roditi načela zastopnika tega dela. Žalostno je to, kajti če se tudi ne zлага s temi načeli, če so tudi protivna njegovim, on bi se kot slovenski poslanec moral vzlic temu brigati tudi za ta del slovenskega naroda; dolžnost, brigati se, je zanj toliko večja, kolikor bolj je prepričan, da je ta del slabo zastopan; — nikakor pa bi ne smel morda delati na to, da bi ta del ničesar ne dobil, da bi se mu ničesar ne dalo, ker se njegov zastopnik ne zлага z njim v načelih.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. avgusta

Situacija.

Baron Pražak še ni odstopil, baje zategadelj ne, ker želi praznovati trinajsto obletnico svojega delovanja kot minister in ta obletnica bo dne 12. avgusta. Razen tega privatnega in osebnega povoda je pa tudi še stvaren razlog, kateri je uzrok odlašanja. Če je „Politika“ dobro poučena, izrekli so se razni faktorji zato, da dobi Pražak naslednika in sam grof Taaffe želi to kar najiskreneje. Taaffe misli češkemu plemstvu odkazati tisto ulogo mej češkimi strankami ter mej narodom in vlado, kakor so jo igrali madjarski plemiči od l. 1861 do 1866. Jeli to mogoče, tega ne bomo tu preiskovali. Gotovopa je, da išče grof Taaffe naslednika baronu Pražaku in to mej češkim plemstvom. V svesti si je, da bo odstop Pražakov izdatno ojačil levičarsko stranko v ministerstvu in oslabil desno krilo. Poljski in Hohenwartov klub tega ne gledata mirno, in grof Taaffe vé dobro, da je nevarno zanj izročiti se levičarjem na milost in nemilost. Ako mu bo torej mogoče, pridobil bode baronu Pražaku naslednika. Češke vladne stranke sicer ni, ali minister bi bil vendar lahko, samo če se grofu Taaffeu posreči dobiti za to primerneža moža.

Maloruske tirjatve.

Malorusko politično društvo „Narodna Rada“ izročilo je ministerskemu predsedniku grofu Taaffeu obširno spomenico, v kateri tirja, da se ruščini kot deželnemu jeziku dá pri uradih v vzhodni Galiciji tiste pravice, kakor češčini na Češkem in na Moravi ter hrvaščini v Dalmaciji. Društvo se sklicuje pri tem na razne dvorne in cesarske naredbe, na

LISTEK.

Kot nekdanj?

Izvirna novelica, spisal Maro Trésov.

(Konec.)

Slabo sem spal. Težke misli razburjale so mi živce — mislil sem le na njo. Otožen vstal sem drugo jutro. Verjeti si nisem mogel, da bi bilo res, kar sem bil videl, kar sem bil z lastnimi ušesi slišal.

V jutro odšel sem kakor navadno v mesto. Akina stala je že ob odprtem oknu. Ko me uzre, takoj zakliče: „Rado!“

Jaz pa zamahnem z roko, se obrnem proč ter hitro odkorakam po drevoredu.

Hotel sem pretrgati vse vezi z njo. Bedak sem bil, da sem jej sploh kaj verjel. Ne, hotel sem jej pisati — pa vsaj še jednič jo vprašati, če le ni možno, da sem se motil.

Globoko sem bil v misli utopljen, ko me pozdrav prebudi iz zamišljenja.

„Zdrav Božan! kedaj si pa Ti došel?“

„Včeraj,“ in spremil me je do vojašnice.

Bil je nekoliko let starejši od mene, a dobro

sva se spoprijaznila že v otročjih letih. Dolgo ga že nisem videl. Postal je doktor prava, ko mu je sestranec umrl in ga je teta posinovila. Hotel je ustopiti v državno službo, a teta mu je izročila takoj vso upravo velikega svojega posestva, tako, da se je odslej pečal le z gospodarstvom. Tako mi je pravil na kratkem potu.

Ko je odšel, spominjal sem se nanj. Tudi z Akino sva o njem govorila. Prav rada je omenjala, da ga je večkrat vidila v stolici na posetih. Božan mu je bilo ime, včeraj je došel; to je moral biti on, včerajšnji njen spremljevalec.

In zakaj mi ni povedala nič natančnejšega o Božanu, saj sem bil njen prijatelj!? Ko sva ga vendar mnogič omenjala v svojih govorih. Res, skrivala nikdar ni, da jej je simpatičen, a več tudi nikdar povedala ni.

Pa saj je tudi možno, da so bile vse te moje misli napačne in da je Božan Murkov bil le slučajno v mestu navzoč; dà, da niti pri sosedovih na posetu ni bil.

Ej, njeno zaupanje — ni bilo isto kot nekdanj!

* * *

„Prosim danes dopoldnan poseta.“

Akina.“

To pismo donesel mi je ravnokar moj strežnik.

Ne viče me, ne tiče me; kar nič. Malo huda mora biti. Povedati mi hoče nekaj, kaj, ko bi bila moja sumnja resnična?

„Gospod, služnica čaka odgovora“, opomni me moj strežnik.

„Pridem“, dejem hitro: Če se uresniči moja slutnja, vem, kaj mi je storiti; če ne, razložiti jej moram svojo sumnjo — to zahteva najino prijateljstvo. —

Jedva sem odprl vrata do njihovega vrta, kar mi prihiti Akina naproti in se zaihti.

„Ti si se hudoval na-me in jaz sem danes toliko srečna. Že včeraj hotela sem Ti povedati vse. Zjutraj si Božana srečal in kar nič te ni bilo blizu, tako da sem ti morala na vse zgodaj pisati.“

Vse moje nameravano očitiranje splavalo mi je po vodi, ko me je pogledala:

„Molči, Akina, le utegni nistem“, hotel sem si pomagati iz zadrege.

Ne ti si me merzil, tako, da se te nisem upala v pismu ni vikati, ni tikati. Sedaj pa morava k Božanu.“

A ta je bil že na potu.

„Moja zaročenka od predvčerajšnjega dne,“ predstavlja mi Akino, ki zarudè se zašepeče:

„Res je! A sam si kriv, da nisi prej zvedel.“

ministerske ukaze ter na ukaz z dne 20. aprila 1872, veljaven za Dalmacijo, in na ukaz z dne 19. aprila 1880. veljaven za Češko in Moravo. Malorusi tirjajo: 1.) Vsa državna, sodna in upravna oblastva, državna pravdnitstva in finančne prokurature naj z ruskimi strankami občujejo v ruskem jeziku in naj ruske vloge rešujejo v tem jeziku; 2.) Pismene rešitve v ruskem jeziku pisati je s cirilico in ne kakor sedaj časih z latinico po poljskem pravopisu; 3.) Zapisnike in izpovedi strank pisati je v tistem jeziku, katerega so se posluževale stranke same; 4.) Pismena naznanila, katera niso prouzročila stranke, pisati je v tistem jeziku, katerega so zmožne dotične stranke; 5.) V civilnih pravih je vse odloke in motivacije pisati v tistem jeziku, katerega so se posluževale stranke; če bi stranke v obeh jeziki jezikih vodile pravdo, izdati je odloke v obeh jezikih; 6.) V kazenskih rečeh vrši naj se vsa obravnava, zatožba in obramba v materinem jeziku zatoženčevem. Če so zatoženci in priče razne narodnosti, zapisovati je vse v tistem jeziku, v katerem so storjene izpovedi; 7.) Zapisovanje v javne knjige vrši naj se v jeziku, v katerem je pisana dotična prošnja; 8.) Vse publikacije storiti je v obeh deželni jezikih. Pri naznanilih na posamezne občine posluževati se je jezika, v občini navadnega; 9.) Javne napise napraviti je v obeh deželni jezikih; 10.) Avtonomnim in duhovskim oblastvom naj bodo priznane tiste jezikovne pravice, kakor privatnim osebam; 11.) Razveljaviti je vse prej izdane dekrete in naredbe gledé porabe maloruskega jezika, samo naredba z dne 5. julija 1869 ostani v veljavi; 12.) Vsi v vzhodni Gališki službujoči uradniki izkažejo naj se z natančnim znanjem ruskega jezika.

Katoliški shod v Lincu.

Klerikalni listi se menda boje, da bi dr. Lueger in krščansko-socialni njegovi pristaši mogli delati zgago na katoliškem shodu v Lincu. „Vaterland“ napadel je že predčerašnjim Luegerja in odklonil vsako jedinstvo z njim, a po tem vzgledu ravnali so se tudi provincijalni listi tiste vrste. Zanimivo je, kar pišejo „Tiroler Stimmen“: Katolik se mora po vseh verskih in npravnih rečeh ter tudi glede discipline pokoriti avtoriteti cerkve, le dokler se klanja zapovedi cerkve, se sme imenovati katoliškega politika. Katoliška politična načela niso stvar osebnega prepričanja, zaukazana so avtoritativno od papeža. Tudi katoliški shod v Lincu se bode moral tega držati, sicer bi ne bil več katoliški shod, ampak shod privatnih politikov različnega mnenja. To pa ne ugaja nekaterim; duh zanikanja in nepokornosti zanesel se je tudi v naš tabor.

Občinske volitve v Zagrebu.

Danes pričele so se občinske volitve v Zagrebu, ki bodo trajale do 16. t. m. Danes voli od 8. ure zjutraj do četrte ure popoldne tretji razred prvega volilnega okraja (1692 volilcev) 11 občinskih zastopnikov. Nadaljevale se bode volitve dne 9. 10. 11. 12. 13. in 16. t. m. Te volitve so velevažne, ker gre za to, bode li madjaronska vlada zmagala in vrnila svoje privržence tudi v občinski zastop v Zagrebu, kakor je to dosegla v tako obilni meri pri saborskih volitvah. Opozicija postopa sicer ta pot složno, a bojimo se, da je sloga prišla — prepozno. Vlada pa dela z vso silo, kar kažejo neprestane konfiskacije opozicijskih glasil.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

V zmislu ukrepa centralnega odbora radikalne stranke, storjenega te dni, predlagal bo ministerski predsednik koj, ko bodo podpisane trgovinske pogodbe z Avstro-Ogersko in Nemčijo, kar se je danes zgodilo, regentstvu, da skliče skupščino v izredno zasedanje. Skupščina imela bo zlasti dve stvari re-

Že včeraj v jutro, sem ti hotela povedati, pa me nisi niti pogledal.“

Vesel sem bil njene sreče, a vendar ne popolnem. Sedaj zaznal sem, kar mi je bilo od povratka njenega temno, nerazumno. Spremenila sva se, spremenile so se najine razmere. Prijateljstvo najino bilo je isto le v drugi obliki. S početka oba nisva vedela, kako to. A z bistrim ženskim razumom spoznala je ona kmalu, jaz pa stoprav v tem trenutku, da ni moglo biti več najino razmerje — kot nekdanj.

* * *

Čez mesec dni spremil sem jo pred župnika, da jo poroči z Božanom.

Ko sem jej čestital, dala mi je roko in rekla: „Ostani mi prijatelj!“

„Hočem!“ obljubil sem ji tedaj.

Leta so pretekla, postarali smo: v zdavni mladosti so bili prijetni časi naših mladih let. Prijatelja sva si z Akino, res prijatelja kot nekdanj — in vendar ne. Tedaj, ko sva bila mlada, skrbeli so drugi za naju, in midva živela sva za najin mali svet: za naju. Sedaj pa skrbiva midva za druge in to je drugo, nego kar je bilo.

Rada se spominjava nekdanjih dni. A zadovoljna sva tudi s sedanostjo, akoprav ni — kot nekdanj.

šiti: voliti tretjega regenta in odobriti trgovinske pogodbe. Glede pogodb je javno mnenje zelo razburjeno in so se radikalni listi izrekli zoper nje, češ, da so v očitno korist Avstro-Ogerski, a na škodo Srbiji.

Bolgarske razmere.

Bolgarska emigranta Dragan Cankov in Petar Stančev izrekla sta se proti uredniku „Novosti“ o sedanjih bolgarskih razmerah. Oba sta prepričana, da so listine, priobčene v „Svobodi“ in drugih plačanih listih, falsifikovane. Cankov ne verjame, da so obojenci nameravali Koburžana umoriti. Oa in vsi drugi emigrantje želé odstraniti Koburžana in Stambulova. Stančev je rekel, da je vse govorjenje o zaroti izvirno iz trte. Bolgari čakajo in bodo še nadalje čakali koncesedanjega gospodstva. Opozicija vodi borbo na svoje lastne troške brez tujih podpor. Iz ponarejenih dokumentov izhaja, da Stančev l. 1889 ni bil na Bolgarskem, kar pa ni res, kajti Stančev bil je tisto leto zaradi adrese na eksarha zaprt 11 mesecev. Bolgari ne pričakujejo nikakešne podpore. Koburžana podpirajo države trojne zveze. Nezadovoljnost na Bolgarskem rase, posebno odkar je bil ustreljen Panica. Maščevalci Panice umorili so Belčeva in Vulkoviča. Narodni hajduki macedonski so prisegli maščevati se, in maščevali se bodo tudi za zdaj od Stambulova umorjene rodoljube. Zato klical je Karagulov pod vešalami „Živela Macedonija“.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 3. avgusta. [Izv. dop.]

(Naša Čitalnica.) Prav žal mi je, da moram danes „Slov. Narodu“ poročati iz „zavedne“ Notranjske malo veselega. Toda resnica mora na dan. Mogoče, da s tem vzbudim in vzdramim one popustljivce, kateri bi morali tu vršiti svojo narodno dolžnost. Trdno imam prepričanje, da so čitalnice, posebno na kmetih, velikega pomena. Zatorej ne zamudim nikdar in nikoli, kadar pridem v kak kraj, ogledati si čitalnico in poizvedovati o njenem delovanju, in veselje me navdaja, najdem čitalnico, ki skuša izpolnjevati svojo nalogo. O čitalnici v Ilir. Bistrici, žal, ne morem tega trditi. Našel sem jo v najslabšem stanu. Nastanjena je v zapuščeni gostilni. Listi se valjajo po različnih gostilničnih mizah. Židovski popotni agentje in tuji letoviščarji gospodarijo v čitalnici. Udje ne pridejo blizu in če se kateri prikaže, primoran je govoriti nemški. Čitalnica imela bi biti narodno svetišče, pa je središče narodnih naših nasprotnikov. Sploh ima čitalnica Ilirsko-Bistriška le namen, skrbeti neudom: nemškemu uradnikom in nemškutarskim gospem in gospodičnam za vsakdanje nemško berivo, katerega bi si sicer ne privoščili: na svoje troške. Več udov je zaradi tega že izstopilo in odbor — ne dela nič! Kako zavedni smo, kaže naslednja dogodbica. Pred kratkim je umrl neki tukajšnji trgovec. Obitelj njegova dá naznanilo o smrti — parte — tiskati nemško. Čemu? Ali je nemškega mišljenja? Bog varuj, saj nemški niti ne zna. Zgodilo se je iz same nezavednosti. Čul sem še mnogo čudnega, toda za danes dovolj.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 5. avgusta

Predseduje župan Grasselli.

Navzočnih je osemnajst občinskih svetnikov (mnogo jih je na počitnicah). Župan imenuje overovatejema zapisnika današnje seje občinska svetnika Kleina in Štrukelja ter naznani, da je mesto Gradec doposlalo računsko zaključke in izkaz imetja za l. 1891.

Prestopi se na dnevni red in obč. svetnik dr. Tavčar poroča v imenu pravnega in personalnega odseka o prizivu zoper c. kr. deželnega predsedstva kranjskega razpis z dne 24. julija 1892 zastran novega imenovanja ulic in zgol slovenskih napisov.

Poročevalec prečita najprvo 561 „nemških“ prebivalcev in stolnega kapitlja Ljubljanskega protest zoper dotični sklep občinskega zastopa z dne 24. junija t. l.

Protest „nemških“ prebivalcev, katerega so podpisali tudi nekateri talmi-narodnjaki, pisan je z nemškim jezikom, protest stolnega kapitlja pa slovenski ter se glasi:

Št. 57.

Slavnemu občinskemu svetu stolnega mesta

Ljubljana.

Sklep občinskega sveta dne 24. junija t. l., vsled katerega naj bi se nekaterim ulicam, cestam in trgov stolnega mesta Ljubljanskega dozajna imena premenila in vsi dotični napisi po mestu izključno le v slovenskem jeziku napravili, je mnogo meščanov užalil. Uzrokov temu je več. Privzeti so iz državnopravnega in gospodarskega stališča ter iz ozira na promet in občevarje, na cerkvene matrike in zemljiščno knjigovodstvo.

Podpisani stolni kapitel Ljubljanski šteje si pa v dolžnost, opozarjati še posebej na žaljeni verski čut katolikov. Ko je namreč neki ulici že prej bilo dano ime očitnega nasprotnika katoliške cerkve, imel bi po navedenem sklepu „Stolni trg“ svoje staro ime zgubiti ter se odslej imenovati „Bleiwisov trg“. Slavnemu možu, čegar zasluge za mesto in deželo ostanejo v neminljivem spominu, brez dvoma pristuje pravica, da svojim imenom tudi poseben kraj v Ljubljani zaznamuje, in naj se v to odloči n. pr. kraj, kjer ima stati njegov spominek, a nikakor ne obliže prvega svetišča v škofiji, kateremu že stoletja spoštljivo hranijo pristojno ime. Pač težko bo po širnem svetu še najti mesto s škofijsko stolico, kjer bi njeno obliže ne imelo imena od katedrale. Menimo, da tudi v Ljubljani ne gre, prezirati svetovnega običaja, in slavnj rajnik sam bi odločno oporekal takemu nasvetu.

Podpisani stolni kapitel se torej sme nadjati, da slavnj mestni svet z ozirom na te pomisleke sklepa o preimenu Stolnega trga Ljubljanskega ne bode izvršil.

Stolni kapitel.

V Ljubljani 12. julija 1892.

Dr. Leonhard Klofutar,
stolni prošt.

Dr. Ivan Kulavic,
z. č. kancelar kapiteljski.

Poročevalec dr. Tavčar pravi, da za sedaj ni treba reševati teh protestov, ker je itak izvršitev sklepa, proti kateremu sta naperjena, prepovedal deželni predsednik. Pač pa je pravni odsek sklenil nasvetovati, naj se do deželne vlade, odnosno do ministra notranjih rečij takoj odpošlje naslednja vloga, odnosno pritožba (čita):

Visoka c. kr. deželna vlada!

Gospod deželni predsednik Andrej baron Winkler doposlal je županu Ljubljanskega mesta dopis z dne 24. julija 1892, št. 2033/pr. V tem dopisu izreka gospod deželni predsednik, da razveljavlja na temelju § 84. občinskega reda za mesto Ljubljano sklep iz seje z dne 24. junija 1892, s katerim so se hotelo nekaterim ulicam, cestam in trgov premeniti dosedanja imena, ter se je izreklo, da se imajo dotični napisi napraviti izključno le v slovenščini.

V javni seji občinskega sveta z dne 26. julija 1892 se je sklenilo, da je omenjeni dopis odstopiti pravnemu odseku v posvetovanje in poročanje.

V javni seji občinskega sveta dne 5. avgusta 1892 pa se je dalje sklenilo, da se v imenu občine vloži v tej reči naslednja

pritožba

do ministerstva notranjih rečij.

Gospod deželni predsednik opira se v svojem dopisu z dne 24. julija 1892, št. 2033, na protest nekaterih nemških meščanov de praes. 16. julija 1892, št. 14882, s 561 podpisi, in na ugovor visokočastitega stolnega kapitlja de praes. 12. julija 1892, št. 14557, kojega sta podpisala dr. Leonard Klofutar, stolni prošt, in pa dr. Ivan Kulavic, začasni kancelar kapiteljski. Sta li ta dva gospoda opravičena zastopati visokočastiti kapitelj, tega danes niti preiskati ni treba. Če pa šteje Ljubljana 5127 nemških prebivalcev, kakor to gospod deželni predsednik v svojem dopisu naglašja, in če je zgoraj navedeni protest podpisalo samo 561 meščanov, je pač gotovo, da velika večina nemških stanovalcev razveljavlje nemu sklepu mestnega sveta ne pripisuje posebne važnosti in da se je dotična agitacija več ali manj na umeten način v mesto zanesla. Pri ti agitaciji pa so se, kakor vselej pri tacihih prilikah, podpisi po znani navadi lovili, kar sklepamo lahko iz tega, da se je pozneje več podpisov preklicalo.

Sicer se pa obračata oba ugovora, tako „nemški“, kakor tudi kapiteljski, v prvi vrsti do mestnega sveta samega, proseč, da naj bi le-to zadevo še jedenkrat v pretres vzel in potem svoj sklep predručil. Tukaj bila je torej odprta steza, da bi se bilo doseglo, če bi se bila na obeh straneh kazala dobra volja, potrebno soglasje, kakor si ga moramo vsikdar in pri vsaki priliki želeli mej našim meščanstvom.

S tem pa, da je gospod deželni predsednik takoj posegel vmes, ter izlil otroka in vodo iz nešk, ne da bi se bila dala poprej mestnemu svetu priložnost, posvetovati se o protestih, v govoru stoječih, s tem potisnil je mestni zastop v tak položaj, da bi se le-to obdal s prokletstvom smešnosti, če bi brez pritožbe pripuščal, da bi gospod deželni predsednik tako postopal z njegovimi skepi.

Pripoznati pa se tudi mora, da je naše nemško meščanstvo mnogo zakrivilo, da ne vladata po mestu soglasje in sloga. Nemštvo, kolikor ga je mej nami, postavilo se je z malimi, hvale vrednimi izjemami na ekskluzivno stališče, meneč, da je Ljubljana prav za prav še vedno nemško mesto in da je 5000 meščanov poklicanih, vladat in zatirat družih 25.000 meščanov. In če pregledamo vrato tistih meščanov, ki so protest de praes. 16. julija 1892, št. 14882, podpisali, nahajajo se mej njimi trgovci nemškega mišljenja, ki na svojih prodajalnicah, dasi živé večinoma od slovenskega ljudstva, nimajo niti najmanjšega slovenskega napisa ter bi se brez dvojbe čutili osebno žaljene, če bi

kdo ponižno zahteval, da naj bi v tem slovenskem mestu tik nemškega napisa napravili tudi slovenski napis! A ne samo o trgovcih, tudi o drugih velja ravno isto! Vzemimo iz dolge vrste tri posamezne slučaje. Jeden prvih podpisal je protest z dne 16. julija 1892 gospod Ferdinand Mahr. Lastnik je javnega zavoda, dobro obiskovane trgovske šole, ko obiskuje v večini slovensko dijaštvo. Vzlic temu ima gospod Ferdinand Mahr samo nemški napis na svoji učilnici in gotovo bi ostal brezuspešen vsak apel na njegov takt, če bi se pri njem poprosilo slovenskega napisa.

Isto tako je podpisalo protest tudi vodstvo filharmoničnega društva, ki si je pred kratkim dogotovilo prekrasni svoj dom, na kojem vidimo zopet samo nemški napis. Dasi ima društvo mnogo članov slovenske narodnosti in dasi je na videz nekako kosmopolitično prevlečeno, bi vendar vodstvo z zasrambo odklonilo vsak predlog, da naj se na društveni dom zapiše kaka slovenska beseda!

Najkruteji pa je tretji slučaj! Pritožbo z dne 16. julija 1892 podpisali so — bodisi s proste volje, bodisi na višji ukaz — vsi uradniki kranjske hranilnice in podpisal jo je tudi gospod dr. Suppan, ki je vodja in duša temu velevažnemu zavodu. V njem nabralo se je na milijone denarja, ki je v večini, če že ne last slovenskega kmeta, pa vsaj last oseb slovenske narodnosti. In občinstvo, ki zabaja v ta zavod, je skoraj izključno samo slovensko. A vzlic temu se na pročelji hranilničnega poslopja še dandanes ne nahaja slovenske besedice, kar je gotovo največja brezobzirnost in netaktnost, kojo je kdaj zagrešilo fanatično nemštvo nad našim slovenskim mestom in nad našo slovensko deželo!

Vsi člani občinskega sveta imajo voljo in željo, živeti v slogi in prijateljstvu z nemškim meščanstvom. A da se ta sloga doseže, moralo bi nemško meščanstvo pred vsem v svojem krogu opuščati vsako sovražstvo proti slovenskemu jeziku, sovrastvo, ki pa se razven malih izjem dandanes še povsod očitno kaže ter se pri nobeni priliki ne prikriva.

Pač pa stori nemško meščanstvo v svojem krogu vse, kar bi utisnilo pečat nemštva na čelo naši stolici. Omenjeno meščanstvo stori vse, da kaže naša Ljubljana po javnih napisih na zunaj značaj nemškega mesta. In ko je še nemška stranka imela v rokah krmilo mestnega sveta, sklenila je sicer, da naj se pri ulicah in trgih napravi dvojezični napis, a sklenila je tudi, da naj se postavi nemški napis na prvo mesto, slovenski pa na drugo, tako da si mora vsak tujec, če pride v Ljubljano, misliti, da je prišel v nemško mesto. S tem sklepom nemškega občinskega sveta ustanovila se je provokacija, ki bode svojo moč kazala več kot petdeset let, in narodna večina občinskega sveta pokazala je občudovanja vredno potrpežljivost in toleranco, da se še do danes ni potisnila nemščina s prvega mesta in da še danes pušča slovenščino na sramotnem drugem mestu in to v stolici, v kateri po besedah gospoda deželnega predsednika prebiva 24 200 Slovencev in le 5127 Nemcev.

Narodna večina v mestnem svetu pa je svojo toleranco pokazala tudi pri sklepu z dné 24. junija 1892, ko je sklenila, novo ulico imenovati po kranjski hranilnici, da si je letá vedno nasprotna slovenski narodnosti, in ko ni sklenila, da bi se Anastaziju Grünu posvečenemu Turjaškemu trgu dalo kako drugo ime, da si je omenjeni Turjaški grof nekda, kakor berač s culico v rokah prilezel v kranjski deželni zbor, češ, da pri naša s sabo celo slovensko literaturo. Bil je grof, bil je prevzišen pesnik, ali toliko sramotnejše je bilo za tacega moža, če se je v aristokratični ošabnosti šalil iz malega naroda, ki se je z lastno močjo mej zdihovaljem in trpljenjem izvil izpod tujčeve pete, koja ga je stoletja tlačila. In vendar se narodni občinski svet nikakor ni hotel odločiti, da bi odvil trg nemškemu pesniku, ki je bil, dasi naše dežele ni ljubil, v tesni duševni zvezi z našim pesnikom prvakom, kojemu spominu je nekdanja nemška večina bila odkazala le neznamen tržič v mestu!

V nameri, beli Ljubljani z javnimi napisi utisniti značaj nemštva, pa je naše nemško meščanstvo krepko podprto po visoki vladi sami. Protest z dné 16. julija 1892 podpisalo je obilo finančnih uradnikov, ali naši finančni direktiji sami ne vidi se vredno, da bi dala na svoje poslopje zapisati par slovenskih besed, in to v deželi, kjer stanuje najmanj 95% pristnih Slovencev! Istotako podpisali so protest vsi uradniki c. kr. glavne tobačne tovarne, ki ga niso opazili bruna v lastnem očesu in tudi ne, da glavna tobačna tovarna ne nosi slovenskega napisa na svojih velikanskih poslopih. Deželno sodišče in tudi drugi uradi ne kažejo slovenskih napisov, tako da je z ozirom na javne napise pri svojih poslopih visoka vlada skoraj najmanj opravičena, sklicevati se na člen 19 ustavnega zakona z dné 21. decembra 1867, št. 142 drž. zakona!

Take so naše razmere, in ne bilo bi čuda, če bi se pri teh razmerah ogromna večina sloven-

skega prebivalstva poprijela represalij ter od svoje strani vse storila, da bi se tudi na zunaj pokazal slovenski značaj tega mesta, ki je v svojem jedru slovensko, ter mora na podlagi člena 19 omenjenega zakona tudi v prihodnje tako ostati. Pri taci razmerah odpustljiva bi bila tudi nepostavnost, če bi je bil pregrešil mestni zastop s sklepom z dné 24. junija 1892. Ali mestni zastop si take nepostavnosti ni v svesti, ter je temveč prepričan, da se je le v polni meri poslužil postavne dobrote, ko je dné 24. junija 1892 sklepal o javnih napisih po našem mestu. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Po občnem zboru družbe sv. Cirila in Metoda.) Na naše šolske matice letošnji občni zbor došlo je veliko število članov iz vseh slovenskih pokrajin, a na banket zbranih „zastopnikov vseh Slovencev“ prišel je tudi — c. kr. okrajni glavar Postojnski ter napil Cirilo-Metodijski družbi. To je seveda v očeh nekaterih Nemcev dejanje, zaradi katerega treba bujskati proti c. kr. okrajnemu glavarju Postojnskemu. Hvaležno to nalogo prevzela je za takšne usluge vedno pripravljena „Neue Freie Presse“ ter uvrstila te dni v svoja predala dopis iz Postojine, v katerem trdi, da je nastala mej Nemci baje nekakšna vznemirjenost radi vladne naklonjenosti do Slovencev. V tem dopisu denuncira se tudi Postojnski c. kr. okrajni šolski nadzornik, ker si je stekel zaslug za krasni uspeh letošnjega občnega zbora. — Čudno, kako slabega spomina so ti ljudje! Ni še tega dolgo, da so na občne zbore Schulvereina v Solnogradu in na Dunaji prišli mimo drugih državnih dostojanstvenikov i sami namestniki; tedaj je bilo to v redu, a „Neue Freie Presse“ se ob tem ni spodbikala; to pot pa je stvar seveda povse drugačna, jedino iz tega razloga, ker je bila slavnost — slovenska!

— (Vabilo na prvi društveni shod Ljubljanskega okrožja ferijalnega društva „Save“) dné 10. avgusta v gostilni pri Zajcu na Rimski cesti ob 8. uri zvečer. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Nasveti in slučajnosti. 3. Prosta zabava. Na ta shod vabi kar najljudnejše vse člane sosebno gg. starešine in ustanovnike upravnistvo Ljubljanskega okrožja.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) nabral je g. notarski kandidat Čulk iz Ormoža v veseli družbi pri g. Simoniču, veleposestniku v Ivanj-kovcih blizu Svetinj, 6 gld., kateri so se izročili za blag namen denarničarju g. Mikl-ju v pošiljatev slavni glavni družbi. Živili darilci in dariteljice!

— (Himen.) Danes ob 9. uri dopoldne poročil se je v Kranji g. Valentin Kozelj, asistent c. kr. deželne blagajne, z gospodično Marijo Kustrovo iz Kranja.

— (Bratje Sokoli) se opozarjajo, da so vsak torek, četrtek in petek vaje za kora-kanje, proste vaje itd. zvečer ob 8. uri v telovadnici. Posebno gotovo naj se udeležijo teh vaj vsi bratje Sokoli, ki se udeležijo izleta v Šoštanj, kateri bode, kakor vse kaže, zopet prav lepa slavnost.

— (Na lepem nogu zlomila) si je danes popoldne pred Gerberjevo hišo v Zvezdi kobila neke kmetice iz Brezovice. Zrdela je žival, ko je peljala voz, ob iz tal moleči mali h'drant vodo-voda in je kar obstala in ni mogla več naprej. Kri začela je curljati iz desne zadnje noge in so morali kobilu izpreči ter poslati po konjača, ki jo je pobil kar na lici mesta in odpeljal. Nesreča zadene ubogo kmetico tim občutnejše, ker si je kobilu izposodila.

— (Občinska volitev.) V Št. Martinu v Ljubljanski okolici bil je voljen županom posestnik in krčmar v Spodnjih Gameljnih g. Janez Kališ, občinskimi svetovalci pa posestniki gg. Ant. Ramovš, Mat. Jeras, Janez Ježek, Josip Kogelj in Janez Šušteršič.

— (Pletarstvo.) Iz Cerknice se nam piše: Pri nas se je pričel dne 20. julija tečaj za pletarstvo. Deželni odbor nam je poslal na prošnjo županstva in kmetijske podružnice Ljubljanskega učitelja g. Jožefa Cepudra, ki se je navadil vsakovrstnega pletenja na tehnološkem muzeji na Dunaji, da poučuje našo mladino v tej stroki. Le škoda, da ni moči za ta pouk toliko otrok sprejeti, kolikor bi se jih rado učilo. Pa, da jih le vsaj nekaj zna, potem se bode že razširilo to delo po naši dolini, katera bode vzlasti potem precej oškodovana vsakovrstnih zaslužkov, ko se otvori železnica Ljubljana Kočevje. Sedaj si še nekateri zasluži kak goldinar s prevažanjem lesa, a potem odpade tudi

to in ljudstvo si bode moralo na drug način pomagati.

— (Osobne vesti.) Notar gosp. Vincencij Toplak v Dobrli vesi premeščen je v Šmarje; notar gosp. dr. Adolf Mravlag v Radečah pa v Laški trg.

— (Petdesetletnica) posvečenja za duhovnika praznoval je pretekli četrtek č. g. prelat in stolni dekan Ignacij Orožen v Mariboru. Mnogobrojna deputacija duhovnikov in prijateljev izročila je jubilarju svoje čestitke. G. prelat Kosar pozdravil je z lepim govorom jubilanta in mu izročil dragocena darila v imenu duhovščine cele škofije.

— (Iz okrajnega zastopa Celjskega.) Na zadnji skupščini okrajnega zastopa Celjskega unela se je po rešitvi gospodarskih stvari živahna debata gledé ravnanja kmetijske družbe štajerske, ki se na prošnje za podpore v nakupovanje bikov-plemenjakov kar nič ne ozira, če prav bi morala po zakonu dati podporo tudi temu okraju. Na tej skupščini izreklo se je tudi začudenje, da okrajni zastop še doslej ni dobil odgovora od dež. odbora štajerskega na prošnjo za napravo slovenskih napisov na postajah nove železnice Celje-Velenje in se obžalovalo, da ni okrajni zastop ob svojem času, ko je dovolil subvencijo 20000 gld. iz okrajne blagajne, stavil tega kot pogoj. Okrajni zastop tega ni storil zato, ker je sodil, da so vsaj dvojezični napisi pri železnici, ki teče po samoslovenski zemlji in služi prebivalstvu, po ogromni večini slovenske narodnosti, da so taki napisi samo po sebi umevni. Zaupanje v pravicoljubnost dež. odbora se je izkazalo kot neosnovano. Zato pa je skupščina vzprejela nasvet drž. posl. dra. Gregorca, da je v tej reči storiti vse zakonite korake ter stopiti, če treba, tudi pred državno sodišče.

— (Iz okrajnega zastopa Mariborskega.) Znano je, da so se odposlanci okrajnega zastopa Mariborskega v okrajnem šolskem svetu odpovedali svoječasno temu mandatu zato, ker je deželni šolski svet ne oziraje se na okrajnega šolskega sveta predlog imenoval nekatere Slovence učiteljem na mešanih šolah v takšnih krajih, kjer bi navdušen nemškutar mogel za Germanijo mnogo storiti. Gospodje odstopivši člani se v tem slučaju niso ravnali po poštenem principu; da se niso odpovedali zato, ker dež. šolski svet ni upošteval predloga okrajnega šolskega sveta, je pač najbolje potrjeno s tem, da se je kaj takega že jako čestokrat primerilo, a ker je bilo na škodo Slovencev, se ti značajni možje seveda niso ganili. Tolika „Gesinnungstüchtigkeit“ je vredna javne pohvale in zato je okrajni zastop Mariborski te preznačajne može znova volil v okrajni šolski svet. Mi karakterizujemo to počenjanje z jedno jedino besedo: Komedijska!

— (Strahovita razposajenost.) V Brenulah pri Račjem na Spodnjem Štajerskem napili so se pastirji mošta in se potem v pijanosti lotili 12letnega Franca Klinca. Zvezali so ga na rokah in na nogah in ga potem za vrv vlekli čez drn in strn. Ker je dečko zaradi bolečin kričal na vse grlo, suvali in teptali so ga pijani tovariši z nogami, da je obležal brez zavesti ter drugo jutro vsled notranjih poškodb umrl. — Glavnega krivca, 15letnega posestnikovega sina Janeza Novaka so že zaprli, drugi krivci pa, Janez Zmarek, ubežal je pred orožniki in ga doslej še niso mogli zaslediti.

— (Arheološka raziskavanja na Goriškem.) V Soški dolini okoli Kobarida začeli so letos kopati starine, a nade, katere so gojili strokovnjaki glede uspeha ter raziskavanj, se niso realizovale. Našli so le nekatere borne prazgodovinske grobe, tako da se je vodja kopanja, kustos Marchisetti iz Trsta, odločil zaustaviti nadalnje delovanje ter raje preiskovati klasiška tla pri Sv. Luciji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. avgusta. Finančni minister dr. Steinbach povrnil se je včeraj iz Nalžova in se danes več ur posvetoval z ogerskim finančnim ministrom dr. Wekerleom zaradi valutnih zakonov.

Dunaj 8. avgusta. Ferdinand Koburžan se je danes odpeljal na Bolgarsko.

Pariz 8. avgusta. „Pétit Journal“ naznanja, da so vsi načelniki postaj na železnični progi Pariz-Sredozemsko morje dobili obvestilo, da je z železnice zginilo dvanajst zabojev dinamita, namenjenih v Chapelle-sous-dun. Sodi se, da je bil dinamit ukraden.

Razne vesti.

* (Osemurni delavnik.) „Amerika, du hast es besser...“, vzkliknil bode marsikateri delavec, čuvši, da je Združenih držav ameriških predsednik Harrison odobril od parlamenta sklenjeni zakon, s katerim se določa za vse rudarje in druge delavce v državnih delarnicah osemurni delavnik.

* (Rotšildov blagajnik.) Jäger, ki je bil okradel svojega gospodarja za poldrugi milijon mark, stal je te dni, kakor smo že naznanili, pred svojimi sodniki, ki so defraudanta obsodili na deset let težke ječe, sokrivca Hensela na 6 let, ljubimko njegovo na 3 leta, ženo njegovo na dve leti, druge pomagače pa na več mesečni zapor. Ta pravda vzbudila je silno senzacijo.

* (Zlato iz pšenice.) Prišel je čas kislih kumar, torej doba nenaravnih čudes, gorostasnih izumov in drugih neverjetnih dogodov. Iz Londona se poroča, da je neki trgovski pomočnik v Fairlightu, Harry Fell, izumil način, kako je dobivati zlato iz pšenice in za ta svoj izum prosil patenta. Londonski urad za dovoljenje patenta ni te prošnje odklonil, a težko, da ima do Fellovega izuma posebno zaupanje, kakor ga nimamo ni mi.

* (Ladija se je potopila.) Dne 2. avgusta bila je okoli Kopra velika nevihta. Ljudje, prišedši iz Kopra, so pripovedovali, da je blizu mesta na morji udarila strela na neko ladijo in da se je ta takoj potopila.

* (Električno usmrčenje.) V dan 3. t. m. usmrtili so v Novem Jorku mladega moža, morilca svojega očeta, z elektriko. Sodni zdravniki, navzočni pri eksekuciji, trde, da je bil obsojenec hipoma mrtev, dočim poročajo razni listi, da upliv električnega toka nikakor ni bil fulminanten, nego da je delinkvent uprav grozno trpel.

* (Silna vročina v Severni Ameriki.) Že nekoliko tednov je v severnoameriških državah silna vročina, posebno v Novem Jorku in v Čikagu. V prvo imenovanem mestu poginulo je na stotine konj pri tramvaju, da je vodstvo moralo prenehati z vožnjami. Tudi pošne stvari se niso mogle raznašati, razun najbolj nujnih. V Čikagu umrlo je več oseb vsled velike vročine, mnogo jih je kar popadalo in onemoglo na ulicah in so jih morali prevesti v bolnice.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Odbor slovenskega bralnega društva v Kranji šteje si v čast in prijetno dožnost, zahvaliti v prvi vrsti kegljaški odboru, gospode pevce ter g. Mayr-ja, posebnoma pa gg. kegljalec, koji so pripomogli do toli neopričakovane uspeha ob priliki prirejenega kegljanja na dobitke, klicaje vsem krepek „Živili!“.

Slovensko bralno društvo v Kranji
dne 5. avgusta 1892.

ODBOR.

Loterijne srečke 6. avgusta.

V Trstu: 8, 7, 84, 53, 90.
V Linci: 17, 44, 30, 74, 29.

Trgci:

7. avgusta.

Pri **Malléi**: Schuster, Leissig, Schiller z Dunaja. — Mušič, pl. Garzaroli iz Senožca. — Laurič iz Trsta. — Mandl iz Budimpešte. — Winterhalter iz Maribora. — Verhovšek iz Trbovelj. — Petsche iz Starega trga.
Pri **Stani**: Tedeschi, Alič iz Trsta. — Piek z Dunaja. — Aussetz, dr. Varda s Krškega. — Seitner iz Črnolj. — Valerio iz Pulja. — Pl. Heinzl iz Budimpešte. — Lomarič iz Sece.
Pri **južnem kolodvoru**: Lorenc z Dunaja. — Gedliczka iz Grada. — Vesselik iz Prage.
Pri **bavarskem dvoru**: Lakner iz Ptuja.

Umrli so v Ljubljani:

5. avgusta: Jožef Dovč, črevljarjev sin, 6 mesecev, Hrenove ulice št. 14, jetika.

V deželni bolnici:

5. avgusta: Marija Gorjanc, krojačeva žena, 62 let, griža.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 42	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 87	Surovo maslo,	74
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno :	23
Oves,	2 68	Mleko, liter	10
Ajda,	5 80	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 20	Telečje	54
Koruz,	4 70	Svinjsko	64
Krompir,	2 60	Koštrunovo	38
Leča,	10 —	Pišanec.	40
Grah,	10 —	Golob	17
Fižol,	8 —	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	86	Slama,	2 14
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. avg.	7. zjutraj	738.9 mm.	14.8° C	sl. sev.	obl.	
	2. popol.	737.4 mm.	23.5° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.9 mm.	17.6° C	sl. svz.	jasno	
7. avg.	7. zjutraj	737.1 mm.	17.2° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	738.3 mm.	21.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.6 mm.	16.0° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 18.6° in 18.3°, za 1.2° in 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 8 avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96 —	—	96 05
Srebrna renta	95 70	—	95 70
Zlata renta	113 85	—	113 80
5% marcna renta	100 50	—	100 45
Akcije narodne banke	999 —	—	1000 —
Kreditne akcije	316 —	—	317 50
London	119 45	—	119 45
Srebro	—	—	—
Napol.	9 49	—	9 49
C. kr. cekini	5 67	—	5 66
Nemške marke	58 47 1/2	—	58 47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	50
Ogerska zlata renta 4%	—	110	85
Ogerska papirna renta 5%	—	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192	—
Rudolfove srečke	10	23	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	153	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	236	—

Zahvala.

Vsem Vam iz mesta in z dežele, ki ste vprek nenavadno slabega vremena vender le v tako množnem številu in vstrajno spremljali 2. t. m. zemske ostanke sedaj v Bogu mi počivajočega brata,

IVANA ZUPANA

umir. kralj. profesorja na Zagrebški veliki gimnaziji:

Vam, ki ste mu ob tej priliki naklonili milih evetičnih darov; Vam, ki ste 3. t. m. prosili za njegovo neumrjočo dušo ob sv. mašah-zadušnicah v cerkvi psv. Jezusovega srca in Vam, ki mi od blizu in daleč izrekate svojega dragoga sočutja — vsem Vam bodi imenom mojih sorodnikov in mojem imenu najgloblja, najprisrčnejša zahvala.

Tomo Zupan,

vodijski v Alojzijevešči.

Švicarija.

Jutri v torek dne 9. avgusta 1892. leta

VELIK

(740)

VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 1/2 8. uri.

Ustopnina 20 kr.

Otroci prosti.

Z velespoštovanjem

Hans Eder.

(906)

Izgubil se je

lovski pes

črn, belo pikast, po imenu „Čip“, z Goriško marko na zavratojniku. Kdor ga ujame in k dvorniku hotela „Pri Malléi“ pripelje, dobi primerno nagrado.

(905)

Zanesljiv

trgovski pomočnik

izurjen **manufakturst**, veseli prodajalec, več obeh deželnih jezikov, **vzprejme se takoj** in se mu zagotavlja prav dobra plača. — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(595—3)

Artur Folakovski

c. kr. okrajni živinozdravnik za okolico Ljubljansko

stanuje

(901—1)

od meseca avgusta t. l. naprej

v Kolizeju vr. št. 139.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

(22—15)

Dr. Friderika Lengiel-a

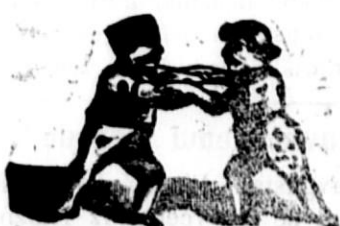
BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Heun, Dunaj, X.

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna ččka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sami in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann,

lastnik mnogih častnih diplom.

(883—7)

V Posojinski jami

pride se

dne 14. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne

IZREDNA VESELICA

z električno razsvetljavo

kakor o Binkoštih vsacega leta.

(846—2)

Ustopnina za osebo 1 goldinar.

Otroci pod 10 leti so ustoppine prosti.